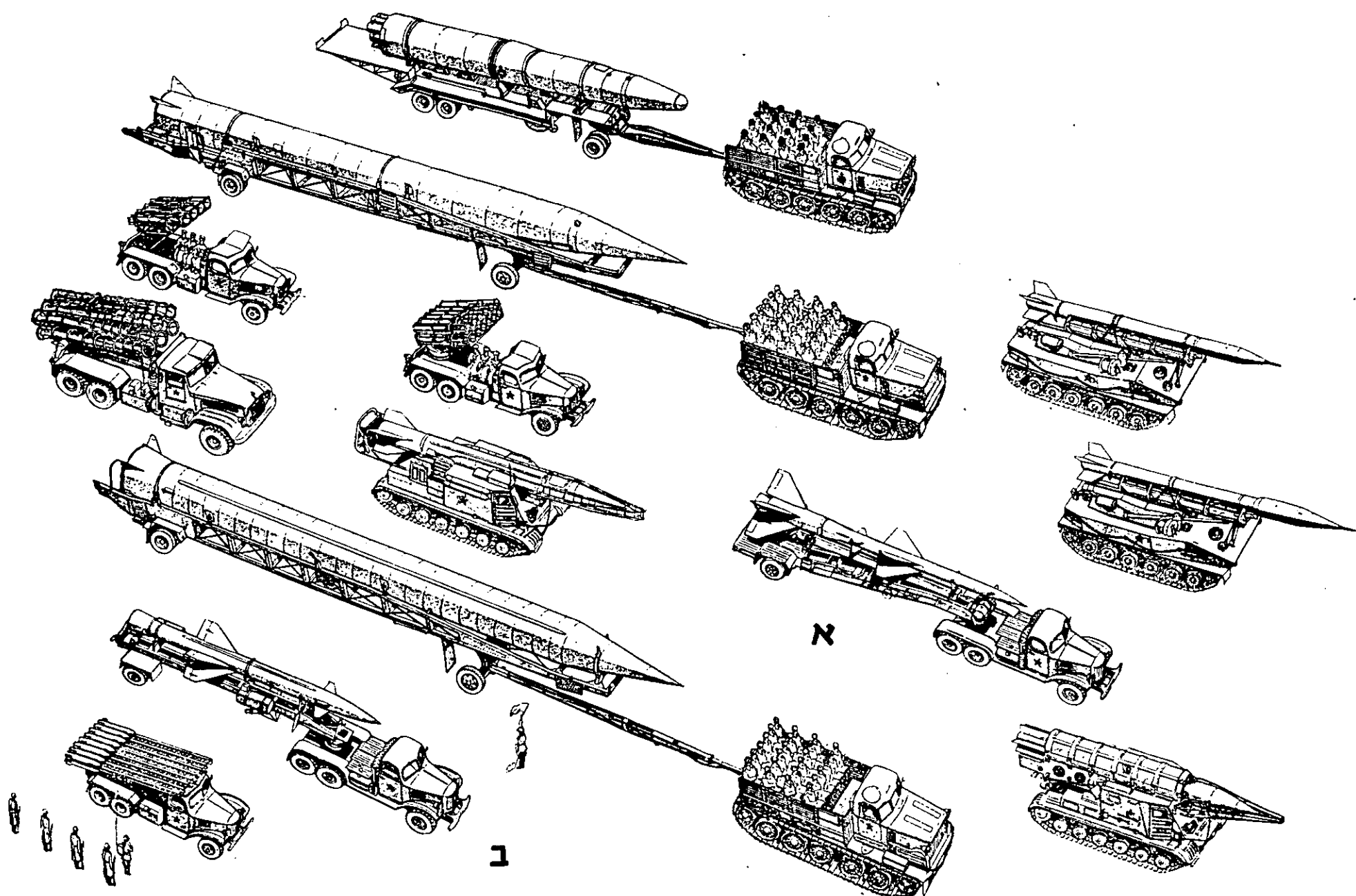

א. SA-2 ; ב. SA-3

המצעד במוסקבה - וחידושי

מטילי SA-2 אלה. הטילים מדגם SA-2, שטוחו האלכסוני הוא כ-50 ק"מ ו"תקרת" הרום שלו מגיעה ל-27 אלף מטר בקירוב, עודם פרוסים מסביב לקובה — שכן כלולים הם בהגדרה של "טילייהגנה". אורכו של טיל כזה — כ-10.5 מטר. טילי SA-3, הגדולים מהם במקצת, הועדו להגנה בפני חדירותיהם של מפציצים מנמיכרסוס (תכונה, המשוך תפת להם ולטילי "האוק" האמריקאיים).

טיליצי

כן הוצגו במצעד טילי צי — אשר במבנם הונהגו שינויים הנראים כסימן לכך כי מעתה ניתן יהיה להפעילם-לירי מתחת לפני-המים. זה כמה זמן שברה"מ טענה כי צוללותיה מצוידות בטילים תת-מימיים — ומשקיפים אמריקאיים החלו נוטים להנחה כי יתכן ניש ממש בטענה הסוביטית. ארצות-הברית עצמה ראתה, ועודנה רואה, בצוללותיה-היא היורות טילי-"פולאריס" נשק ממדרגה ראשונה במקרה שתפרוצנה פעולות-איבה. הסימנים הממשיים לאפשרות כי ברה"מ אמנם פיתחה גם היא יכולת כזו נחקרים ונבדקים עתה על-ידי משקיפים מערביים. אכן, הדבר היחיד הנראה לעת-עתה כברור הוא שארה"ב עודנה מתקדמת פי-כמה בפיתוחן של מערכות-נשק מסוג מיוחד זה*.

(סוף בעמ' 49)

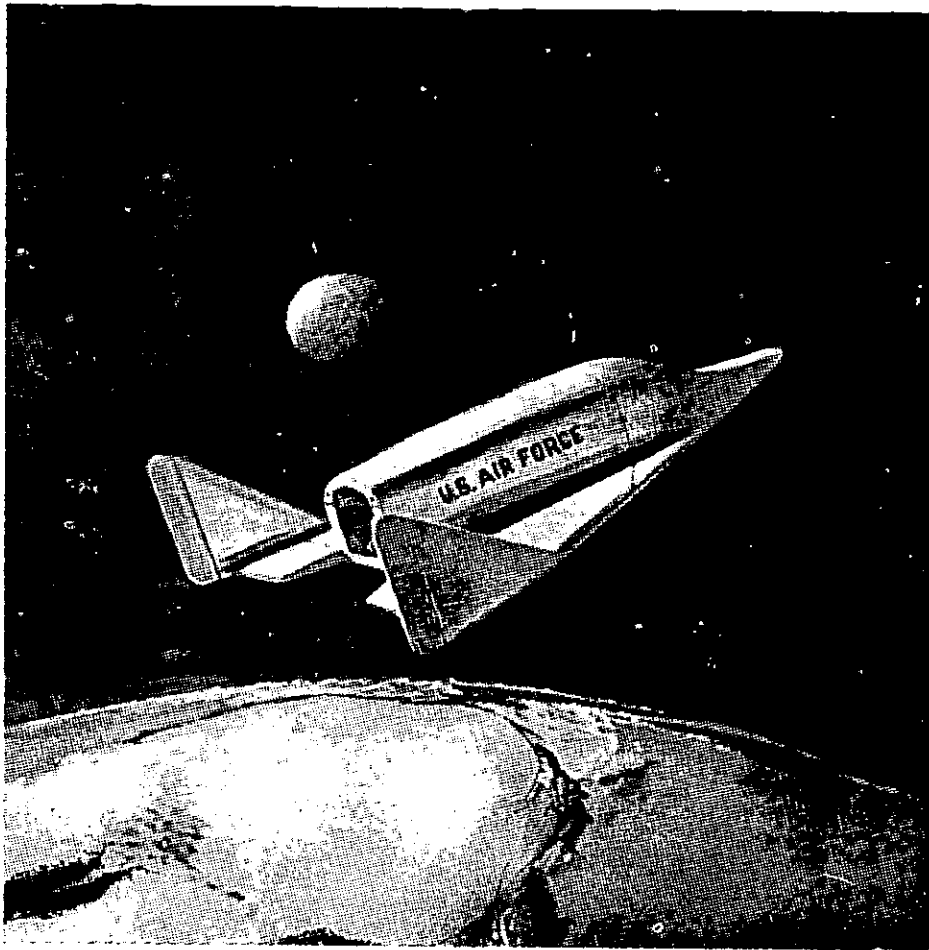
למה שמו לב מסתכלים "מערביים" במצעד האחד-במאי השנה במוסקבה? להבדיל מכמה הזדמנויות קודמות המתינו הפעם כמה וכמה מהם, ובדקו היטב, בטרם מסרו ברבים את רשמייהם והרהוריהם. והרי כמה ציונים אופייניים.

מה בלט במצעד?

כרגיל — שפע של ציוד חדיש-ביותר: שדרות-שדרות של טילים, רכבי-נושא וציוד אחזקה ותפעול של טילים; טנקים-קלים שניתן להצניחם מעל לשטח מבותר ו"מחוספס"; מטולירקטות רב-קניים ("קטיושות") חדשים לשדה-מערכה יבשתי; ותותחים ג"מ (וכן תותחי-שדה ותותחים בינוניים) המוצבים על שלדות-טנק.

הבלטה-מיוחדת הבליתו מארגני המצעד את הטילים הנ"מ מן הסוגים SA-2 ו-SA-3 — יתכן כמעין אזהרה ל"מערב" כי כל הסגת-גבול לתוך מרחב-האוויר הסוביטי תיתקל בטיפול חמור ונמרץ. לטילי SA-2 — אותם טילים סוביטיים אשר הקיפו את קובה כבטבעת בימי משבר "קנדי-חרושצ'וב" בשלהי 1962 — מיחסים את ההשג של הפלת מטוס-הסיור U-2 של חיל-האוויר האמריקני; ולפי דברי השלטונות הסוביטיים, גם לטיסתו בישיה-מזל של פאוארס במטוס U-2 מגביה-טוס הושם קץ על-ידי "פגיושה" עם אחד

* לפי ההודעות של דוברי מיניסטרי-ההגנה האמריקאי מסוף אוגוסט 1963 — אין ארה"ב סבורה כי הצי הסוביטי כבר הגיע לידי היכולת לשגר טילים מתוך צוללות מתחת לפני-המים.

ציור מס' 4. לווין מאויש "Dyna Soar" X-20.

ארה"ב מפתחת תכנית מרחיקת לכת יותר של לויני לחימה הידועה בשם Dyna Soar (ראה ציור 4). יהיה זה לווין מאויש בעל כושר תמרון ויכולת נחיתה כשל מטוס. תכנית זו, הקרויה גם X-20, הנה פיתוח מתקדם יותר של המטוס-רקטה X-15. אם אמנם יוגשמו כל התכניות האלו, והדומות להן, וכל הכלים הקטלניים — ההתקפיים וההגנתיים כאחד — ייהפכו למבצעים (בהנחה שבהעדר הסכם בין-גושי ידחוף הפחד מפני הפרת האיזון את שני הצדדים לדרך מסוכנת זו) — הרי תימצא האנושות במצב שהמות מרחף מעל לראשה. הסכנה של אסון כתוצאה מ"טעות", או משיקול מוטעה, תגדל פי כמה מונים.

הנשק הגרעיני עדיין אינו מרחף מעל לראשינו ועדיין אפשר להפנות את כל התכניות שפורטו לעיל למטרות שלום. נותר רק לקוות כי האנושות לא תאחר לעשות זאת.

לויין שאיננו מסוגל לתמרון "ולהתחמק". על מנת לירט לויין דרושים מבחינה עקרונית, הצעדים הבאים:

● לגלותו ולחשב את מסלולו בדיקנות כדי שאפשר יהיה לחזות מראש את תנועתו.

● יש לשלח את לויין-הירוט למסלול זהה לזה של הלויין העוין, כשזמן השילוח, זווית השילוח ומהירות התנועה מחושבים כך שעם כניסתו למסלול יימצא לויין-הירוט בקרבתו של הלויין העוין. אפשר להשיג מטרה זו גם בדרך שונה במקצת. את לויין-הירוט אפשר להכניס למסלול מקורב למסלולו של הלויין העוין ואחר-כך לקרבו אל הלויין העוין באמצעות רקטות-עוזר ופיקוד מהקרקע.

● כעת מתחיל שלב זיהוי של הלויין העוין, גילוי מגמותיו וצידו. אלה העומדים בקשר רדיו עם לויין-הירוט ירצו לדעת, בראש וראשונה, אם אין הלויין העוין חמוש בנשק גרעיני. לצורך זה יצויד לויין-הירוט במדי קרינה רדיואקטיבית. אם מצוי נשק גרעיני בתוך הלויין העוין הוא יתגלה מיד והאינפורמציה על כך תועבר לתחנת עיקוב. גם ממראהו החיצוני של הלויין העוין ניתן לקבל אינפורמציה על יעדו. אם יצויד הלויין-המירט במצלמה טלביזיה יוכל להעביר לתחנת העיקוב שעל הקרקע את תמונתו המדויקת של הלויין העוין.

● אחרי בדיקה קפדנית של אינפורמציה שסופקה על-ידי הלויין-המירט תתקבל החלטה ביחס לאופי הטיפול בלויין העוין. עתה מגיעים אל השלב השלישי — השמדת הלויין העוין במקרה שמתקבלת החלטה כזאת בעמדת הפיקוד. אין עוד כיום שיטה בטוחה להשמדת רכב-חלל מסלולי. בשלב זה בוחנים אפשרויות רבות להשמיד לוינים על-ידי הפגזתם במטענים קונבנציונליים, או על-ידי שימוש בהקרנה רדיואקטיבית. קיימת גם האפשרות להשתמש במטענים גרעיניים למטרה זו, אך כך ייפגע גם הלויין-המירט. לאחרונה הוצע גם להשתמש בקרן אור מרוכזת בעלת עצמה גדולה מאוד (רעיון זה בא בעקבות פיתוחו של ה-LASER — ראה "מערכות" קנ"ג, עמ' 38).

בהתחשב בעובדה כי בשלב זה אין כל אפשרות של התקרבות יתר בין לוינים, נראה שקיימת רק שיטה אחת בטוחה להשמדת לוינים — השימוש במטען גרעיני; כל יתר השיטות דורשות מהלויין-המירט להתקרב למרחק קטן מאוד מהלויין העוין.

(המשך מעמ' 36)

היבשה — וממילא לא בידי חיל-האוויר. נראה, איפוא, שחלה בענין זה תמורה — אם כתוצאה של שינויים בכוח-השפעתם של אישים מרכזיים ואם בשל התגברות תביעתו וכוחו של חיל-האוויר (וכמובן, יתכן גם — בשל איזה שינוי-יסוד שחל בהערכה הכללית בניהול. המער').

כל הטילים הגדולים שהוצגו — נועדו להיות מופעלים כשהם חמושים ב"ראשים" גרעיניים. היות והרוסים תקיפים בדעתם שלא להוציא טילים גרעיניים מתחום השליטה הסובייטית (ואפילו בקובה היו הטיפול בסוללות ה-SA-2 והפיקוד עליהן בידי טכנאים ואנשי-צבא מרוסיה), רבו בקרב המשקיפים הספקות האם דגמים אלה של טילים יבואו בחשבון ליצוא על-ידי ברית-המועצות.

ברם, השכלולים הבולטים ביותר בכלי-נשק נראו לא כל-כך בטילים עצמם כמו בכלי-הרכב הנושאים אותם — ולגבי כמה דגמי-טילים הם גם המשגרים טילים אלה. בכלי רכב-נושא אלה נראו שינויים ושכלולים מרחיקי-לכת. רובם של כלירכב אלה נועד לשימוש גרעיני-טקטי או לתפעול בתוך שדה-הקרב. מבנה מוצק וכושר תמרון — הם המשמשים כנראה את שני הקווים-המנחים בעיצובם. אחד החידושים שהעלה סברות והשערות מענינות היה העובדה כי רוב אנשי הצוותים שנראו עם טילי SA-2 ו-SA-3 היו לבושים במדי חיל-האוויר. מהצהרותיו השונות של מיניסטר-ההגנה הסובייטי, מרשל ר. י. מאלינובסקי, ברור היה כליהזמן שהאחריות על טילים אלה ועל שאר כלי הגנה נ"מ חייבת להמצא בידי צבא-